

de burde ikke føre til, at man skulde gaa til denne overordentlig store Udgift. Det hedder i Forslaget, at Kedlerne ere utætte, der staaer ikke, at de ere udslidte; det tvivler jeg for øvrigt ogsaa om, at de ere. Vel skrive de sig fra 1879, men naar man husker paa, at dette Skib dog kun sejler overordentlig lidt, at den Sejlads, som foretages med det, jo slet ikke er at sammenligne med den Sejlads, som foretages med andre Skibe, og naar man tilmed ved, at der til dette Skibs Vedligeholdelse i en lang Aarrække er ydet Bevillinger af omtrent 20,000 Kr. aarlig, saa synes jeg, man maa være berettiget til at gaa ud fra, at det er et i alle Maader velholdt Skib, og at det meget godt kan anvendes til den Brug, der gøres af det. Jeg vil gøre opmærksom paa en anden Ting vedrørende denne Sag. Naar Skibet nu forlænges de 10 Meter, som er foreslaaet, kommer der naturligvis større Kedler i Skibet, men det vil vel ganske sikkert medføre, at Driftsomkostningerne ville forøges. Nu er der jo paa Finansloven foreslaaet bevilget et Beløb af 30,000 Kr. til Skibets Drift, men naar Skibet bliver saa meget større, som her foreslaaet, kan man ganske sikkert gaa ud fra, at disse 30,000 Kr. ikke ville slaa til, saa at dette Forslag ikke blot betyder denne store Udgift en Gang for alle, men ogsaa betyder forøgede Udgifter til Driften fremtidig. Ud fra disse Grunde skal jeg derfor tillade mig at anbefale det stillede Ændringsforslag.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Jeg kan ikke nægte, at jeg undrer mig lidt over det Ændringsforslag, der er stillet her til 3die Behandling. Jeg ser ikke, hvad de Penge egentlig skulle bruges til, hvad jeg skulde gøre med denne Bevilling, hvis jeg fik den. Det ærede Medlem erkender jo, at Kongens Dampskib skal holdes i god Stand, og det ærede Medlem erkender jo ogsaa, at vi skulle have et saadant Dampskib her i Landet, men det ærede Medlem vil ikke bevilge ny Kedler til dette Dampskib, naar disse tiltrænges, men foreslaar en Bevilling paa 19,100 Kr. og vil have, at Forslaget skal hedde: „Forslag til Lov om en ekstraordinær Bevilling til en Reparation af Hans Majestæt Kongens Dampskib „Dannebrog“.“ Men hvad er det for en Reparation, der skal finde Sted for 19,100 Kr? Det var rart at faa nærmere Besked om det. Det kan ikke være ny Kedler, for de koste 76,000 Kr.; en Kedel koster 38,000 Kr., man kunde altsaa til Nød faa en halv Kedel

for den foreslaaede Bevilling. Men hvad skal jeg med en halv Kedel? Skibet kan ikke bruges med de nuværende Kedler, men det kan virkelig heller ikke nytte at sætte en halv Kedel ind i dette Skib. Det ærede Medlem talte om, at Forslaget om de 19,100 Kr. var det samme, som findes paa Finansloven. Men det er det aldeles ikke, saa maatte Lovteksten da rigtignok forandres helt. Det Forslag, der findes paa Finansloven, er Forslag om en Bevilling af 19,100 Kr. til Vedligeholdelse i det kommende Finansaar. Men disse 19,100 Kr. skulle jo bevilges i indeværende Finansaar, hvor vi have 19,100 Kr. til den almindelige Vedligeholdelse, til Maling osv. af Skibet. Det var da rart at vide, hvad det ærede Medlem egentlig tænker, at disse 19,100 Kr. skulde anvendes til. Sæt, at Rigsdagen fulgte det ærede Medlem, og Forsvarsministeren fik denne Bevilling paa 19,100 Kr. til en Reparation af Kongens Dampskib. Han maatte selvfølgelig anvende Bevillingen, antager jeg. Fra alle Partier er man jo enig om, at Dampskibet skulle vi have, og det skal holdes vedlige. Men hvad skulde den ulykkelige Minister — altsaa i dette Tilfælde jeg — gøre med dette Beløb? Skulde jeg gaa til at købe den halve Kedel, eller hvad andet skulde jeg købe for det? Jeg kan paa ingen Maade tiltræde dette Ændringsforslag. Det er temmelig umuligt, synes jeg, til praktisk Brug — om det kan bruges til andet, ved jeg ikke. Men efter det Forslag, jeg har stillet, vil man faa et Skib, som baade er en god Sejler og velindrettet, er økonomisk forsvarligt og vil kunne anvendes i mange Aar, et smukt Skib, vel apert til det Brug, hvortil det er bestemt, og om Bestemmelsen og Brugen af dette Skib er der jo ingen Uenighed.

Zahle: Det erkendes fra alle Sider, at vi jo i Grunden ingen Ordning have af vort Forsvarsvæsen for Tiden, og at de Militærbevillinger, som vi give, ere ret unyttige Udgifter. Under disse Forhold er det mig ufatteligt, hvorfor man bestandig presser paa fra dette Ministeriums Side for at forøge og forhøje Udgifterne til vort Militærvæsen. Hvis det var saaledes, at der var gennemført en Ordning her i Landet, som dog et eller andet Parti ansaa for at være en betryggende Ordning af vort Forsvarsvæsen, saa kunde jeg forstaa, at det Parti, der havde denne Anskuelse, at vi ved at udgive saa eller saa mange Penge, tilvebragte en betryggende Ordning af vort Forsvarsvæsen, ogsaa i høj Grad pressede